

KONCEPCE ROZVOJE

HUDEBNÍHO DIVADLA V KARLÍNĚ

V LETECH 2026–2031

I.	ÚVOD	2
	ANALÝZA SWOT	3
II.	POSLÁNÍ, VIZE	4
III.	STRATEGICKÉ CÍLE	5
	III.1 KVALITA	
	a. Repertoár	5
	b. Tvorba inscenace	7
	c. Týmová spolupráce	8
	III.2 KOMUNIKACE	
	a. Práce s publikem	9
	b. Mladí diváci	11
	c. Tradice a archiv HDK	11
	d. Marketing a prodej	12
	III.3 KOOPERACE	
	a. Koprodukce	13
	b. Umělecké školy	13
	c. Děti a mládež	14
	III.4 KULTURNÍ CENTRUM	
	a. Využití budovy	15
	b. Dostupnost	16
IV.	PERSONÁLNÍ STRUKTURA	17
V.	FINANCE A HOSPODAŘENÍ	21
VI.	ZAHRANIČNÍ AKTIVITY	24
VII.	POSTUP A CÍL	25
VIII.	ZÁVĚREM	27

I. ÚVOD

Pozice Hudebního divadla v Karlíně na kulturní mapě České republiky vyplývá z jeho výjimečnosti. Vyvinulo se z instituce, která před 144 lety vznikla, aby přinášela Pražanům zábavu a odpočinek, jaký poskytují podniky velkého světa. Netoužila se zařadit naroveň svatostánků „vysokého dramatického umění“, ale lákala od počátku na mimořádné zážitky jiného druhu. Svoji výlučnost si následné Hudební divadlo v Karlíně udrželo po mnohá desetiletí, a Praha se tak v současnosti může pyšnit jedinečným historickým prostorem, který je ideální pro produkci **velkého hudebního divadla** na nejvyšší možné kvalitativní a umělecké úrovni – s živým orchestrem, s vynikajícími výkony talentovaných umělců, v dílech mimořádné kvality a náročnosti. Stejnou cestou se v posledních desetiletích vydala divadla i v jiných městech naší republiky, přesto cítím, že právě HDK by jako jedno z největších divadel v metropoli a jediné pražské divadlo tohoto druhu mělo osvědčit, že je předurčeno být scénou, která spolehlivě udává trend.

Současný obraz HDK vyjádřený prostřednictvím analýzy SWOT:

Silné stránky:

dlouholetá tradice existence HDK
přítomnost talentovaných umělců
možnost hodnotných kontaktů
prostor pro společenské akce, výstavy
mediální kontakty
atraktivita instituce pro populární umělce
dostatek zkušebních prostor
vynikající technické vybavení
možnost dlouhodobého předprodeje
vhodné návštěvnické prostory

Příležitosti:

stálá důvěra a podpora zřizovatele
masová obliba div. druhu – muzikálu
spolupráce s jinými divadly
blízkost uměleckého školství
zájem médií
dostupnost licencí kvalitních děl
blízkost hromadné dopravy
poptávka po operetě a malých formátech
zájem o pronájmy divadla
rozšíření aktivit

Slabé stránky:

neexistence systematické dramaturgie
uzavřenost, izolace, nízká míra komunikace
sporné výsledky některých inscenátorů
projektový přístup bez kontinuity
nízký počet využitých hracích dní
odtržení dětského studia
neexistence věrnostních programů
nejasnosti v organizační struktuře

Hrozby:

špatná pověst kvality muzikálů
konkurence pražských komerčních scén
zvyšování cen (energie, materiál)
cenová nedostupnost vstupenek
nedostatek parkovacích míst

II. POSLÁNÍ A VIZE

Aby Hudební divadlo v Karlíně mohlo být českou vlajkovou lodí divadelního druhu jménem muzikál, jeho hlavním sídlem, musí si být vědomo svého bezkonkurenčního dědictví. Nejedná se mi o ustrnutí ve vzpomínkách nebo návrat k zaprášeným způsobům jevištní tvorby, ale o vědomí kontinuity a zatím ne zcela využitého potenciálu divadelního prostoru, který by podle mého názoru měl ožít novou dynamikou a svou tvorbou začít vyčnívat nad běžný komerční provozní standard i nad úspěšné regionální scény.

Mým základním cílem je rozvíjet potenciál dosavadní činnosti divadla, navázat na jeho úspěchy, využít své know-how nabyté z předchozí praxe a rozproudit Hudební divadlo v Karlíně novými impulsy.

III. STRATEGICKÉ CÍLE

III.1 KVALITA

- komplexní rozmanitá dramaturgie, tradice a inovace, iniciování vzniku původní tvorby
- rozšíření o evropskou dramaturgii, počet premiér a repríz
- umělecká kvalita inscenací
- přizvání respektovaných tvůrců
- tvorba uměleckého jádra interpretů – hlavní „hvězdou“ divadla je HDK

a) Repertoár – základní kámen divadla

Dramaturgická skladba HDK aktuálně vychází z **projektového přístupu**. Zpravidla zde ročně vzniká jedna nová dominantní inscenace a pochopitelně se snaží být sázkou na jistotu. Stává se ovšem, že se producent zcela netrefí do momentální divácké nálady nebo zopakuje snahu zvolit stejný, dříve úspěšný producerský tah, nejkuli raději sklouzne k podbízení. Repertoár divadla se pak může zúžit na slavné filmové tituly převedené na jeviště, nebo na opakování prezentace jediného tvůrce. Repertoár městem zřizované a subvencované organizace by podle mého názoru měl být komplexnější a postupně se poskládat v pestrou nabídku zástupců všech základních opěrných bodů muzikálové dramaturgie: světová klasika, česká klasika, světová novinka, česká novinka, experimentální dílo, tvorba pro děti. To vše v celé žánrové rozmanitosti od komedií po vážnější tituly. Záměrně zde z pochopitelných důvodů nebudu uvádět konkrétní plánované tituly, které však rád sdělím při případném osobním pohovoru.

Důstojnými zástupci **klasického repertoáru** jsou v nynějších hracích plánech HDK dva tituly odkazující na počátky českého novodobého muzikálu v devadesátých letech minulého století: *Jesus Christ Superstar* a *Dracula*. Ač se jedná o inscenace takřka muzeální, jsou právě tato díla na repertoáru právem a zasluhují uchování i nadále. Bylo by však zapotřebí jejich kondici renovovat částečným přezkoušením, aby se reprízy vrátily na požadovanou uměleckou úroveň. V blízké budoucnosti by ovšem měl být segment „klasiky“ oživen čerstvou inscenací jiného tradičního díla.

Mrzí mě, že po několika pokusech HDK již zcela rezignovalo na uvádění **operety**. Přitom ta by si jistě zasloužila jistý druh rehabilitace. Opereta, která s muzikálem vývojově úzce souvisí (dokonce bych ji považoval za předdruh muzikálu, který pouze užívá jiný typ hudby), má pochopitelně relevantní limity, nicméně viděl jsem již hodně operet, které byly inscenované atraktivním způsobem, a takové inscenace by si jistě v odpovídající míře i v HDK (kde jinde, než v tomto divadle „veřejné služby“) vydobýly zasloužený ohlas a uspokojily dlouhodobou diváckou poptávku. Každopádně i tato klasika hudebně-zábavného divadla je jedním ze základních, byť dnes již bezpochyby minoritních pilířů pestré repertoárové skladby.

Vedení HDK v dosavadní éře často sahalo k **novinkám zahraniční provenience** (výhradně angloamerické), jeho zásluhou jsme mohli vidět v české premiéře muzikály *Aida*, *The Addams Family*, *Sestra v akci*, *Bodyguard*, *Beetlejuice*. I v budoucnu je pochopitelně třeba ambiciózně volit další novinková díla, dbal bych však o to, aby byla především inscenačně obohacující. (U posledně jmenovaného titulu oceňuji vizuální složku, i obecně v kuloárech nejvíce vyzdvihovanou.) Držet krok s muzikálovým vývojem přirozeně předpokládá neustálé sebevzdělávání a aktivní zájem o zahraniční inspirace. Vzhledem k tomu, že si zahraničními cestami kontinuálně udržuji dostatečný přehled o vzniku a úspěšnosti světových novinek, shledávám několik možností volby vhodných titulů budoucnosti. Také dosavadní výhradní zaměření na angloamerickou linii lze obohatit, rozšířit obzory a objevit i svět rakouské, německé či francouzské tvorby.

Nová česká tvorba byla v posledních letech v hracích plánech zastoupena vrchovatou měrou. Jakožto původce celostátní autorské soutěže INTRO (v rámci čtyř ročníků projektu bylo jevištně provedeno devět vítězných děl), jsem rozhodně pro maximální podporu vzniku autorských novinek. Snad i jakýsi veřejnoprávní charakter subvencované organizace předpokládá, že obě scény HDK jsou ideálním místem pro iniciování zrodu novinek, třeba i příštích legend, a ve stejné strategii bych rád pokračoval. Přesto však považuji za důležité hledat větší rovnováhu v repertoárové skladbě divadla, a především v poskytnutí prostoru hlavní scény k realizaci více než jediné umělecké osobnosti.

Rezervy spatřuji v **počtu představení**, které HDK dosud ročně uskuteční (přičemž uplynulý rok byl po této stránce opravdu překvapivě úspěšný). Chápu, že četnost repríz musí vedení divadla aktuálně korigovat v reakci na divácký zájem o konkrétní inscenaci,

jelikož je účelné odehrát pouze ta představení, která jsou adekvátně vyprodaná (případné plánované reprízy se tedy zrušily, aby nesnižovaly hospodářský výsledek). Mám za to, že i navzdory žádoucí náročnosti jevištních výprav a jejich staveb je i přes několik vítaných příležitostných termínů pronájmů divadla v hracím plánu prostor pro **větší využití budovy**. Počet představení HDK by měl na velké scéně HDK běžně dosahovat počtu až **230**. To ovšem samo sebou předpokládá uvádění divácky atraktivních muzikálových inscenací. Za ideální bych pro Velkou scénu považoval počet zhruba **6** živých inscenací na repertoáru divadla, přesto se však realita nakonec vždy řídí diváckou poptávkou a kondicí inscenace. V počáteční fázi by jistě bylo vhodné uvést **dvě premiéry** nových velkých muzikálů ročně.

b) Tvorba inscenace

Často ve svých úvahách narážím na sousloví „**umělecká kvalita**“. Ačkoli dobře vím, že se jedná o hodnotu exaktně neměřitelnou, neustále se k ní upínám a hledám možnosti jejího vyjádření. Na jedné straně nám jistou relevantní zpětnou vazbu zprostředkují nezávislé průzkumy divácké spokojenosti (dále v kapitole Marketing a prodej), přesto však pokládám za žádoucí podněcovat diskuse v odborné sféře. Karlínské divadlo by mělo být prostorem, kde se bude muzikál chápat jako **respektované téma** uměleckých debat. Kromě reportérů společenských magazínů, kteří jistě užitečně napomáhají potřebné reklamě, bych rád přizval i divadelní teoretiky, kteří by mohli inspirovat a směřovat na cestě k oné „umělecké kvalitě“ a stali se tak důležitými přispěvateli ke zvyšování úrovně nových inscenací. Mým úsilím bude, aby produkci HDK v žebříčcích popularity nepřeskakovala mimopražská divadla a aby se interpreti karlínských inscenací častěji objevovali v nominacích na Ceny Thálie a jiná umělecká ocenění.

Co je však nejzásadnější – v přípravách nového titulu považuji za klíčové nejprve věnovat pozornost sestavení adekvátních **týmů inscenátorů** a obnovit nejvyšší požadavky na divadelní řemeslo. Pověsti divadla prospěje krom spolupráce s osvědčenými tvůrci i záslužné objevování nových osobností z řad režisérů, výtvarníků a choreografů, čemuž je ovšem třeba věnovat čas a soustředění. Vedle možnosti přizvání renomovaných tvůrců z oboru zdánlivě muzikálu vzdálenému – z činohry – vidím velký potenciál v blízkosti

uměleckých škol, kde je možné se zaměřit na probouzení zájmu a navázání spolupráce (viz dále).

c) Týmová spolupráce

Při zachování současné struktury HDK, tedy neexistenci stálého souboru, bych kladl důraz na vytvoření kontinuity v opakovaném angažování **výběrového okruhu umělců, vytvoření pevného externího hereckého ansámblového jádra**, v němž rozdíl mezi rolí a místem v company nebude příliš citelný a neodrazí se v jevištní izolaci jednotlivých složek. Inscenaci musí spoluvytvářet zainteresovaní umělci, jejichž kondice a vzájemná souhra bude soustavně udržována. Zásadně jsem proti nadužívání zpěváků offstage, kteří suplují část uměleckého výkonu, jehož nejsme schopni dosáhnout na jevišti. Všechny zúčastněné složky a každý jednotlivec musí na vynikající úrovni vytvořit jedinečné celistvé jevištní dílo, kterým se všichni zavážou k sounáležitosti a společné zodpovědnosti, ale které je zároveň ve výsledku naplní pýchou, že tady v Karlíně se zkrátka muzikál dělá nejlíp.

Speciální péče musí být věnována také **modelování orchestru**, aby dosáhl mimořádné formy jakožto organismus se stejně perfektní souhrou.

I přes svůj veškerý kolegiální i osobní respekt k populárním umělcům znovu zdůrazňuji, že je důležitější, aby divák nechodil pouze za mediálními hvězdami jako vybranými interprety jedné role, ale za nově modifikovanou „**značkou HDK**“. Divadlo si musí budovat novou image, vytvořit pověst, která nezakolísá odchodem jedné hvězdy nebo relativním neúspěchem jedné inscenace.

III.2 KOMUNIKACE

- práce s publikem, rozšíření povědomí o HDK a jeho všestranných aktivitách
- otevřenost, kontinuita vs. projektový (stagionový) model
- věrnostní programy, rozvoj marketingu a prodeje
- děti a mládež
- tradice a archiv HDK
- marketingové strategie, prodej

a) Práce s publikem (současnost)

Hlavní snahou producentů české muzikálové scény je „boj o diváka“. V samotném základu je pochopitelný, protože bez diváků je činnost divadla nesmyslná. Mnohem sympatičtější je však pro mě termín „**budování divácké základny**“. Myslím si totiž, že není prioritní potřeba s každým novým titulem hledat nové diváky, ale užitečnější je připoutat ty stávající. Ubezpečit je, že návštěvou našeho divadla neudělají chybu, odnesou si mimořádný zážitek, který si budou chtít zopakovat. Pověst pak přiláká další řady nových diváků. Kontinuální zájem se lépe tvoří kontinuální činností.

Nejde už jen o teoretické předpoklady a domněnky, ale opírám se o své vlastní zkušenosti s tvorbou pověsti a spolehlivosti značky „Muzikál DJKT“. Následující přehled naznačuje vývoj návštěvnosti muzikálových představení za dobu mého působení ve funkci šéfa souboru:

rok 2016	návštěvnost 83,45%		rok 2024	návštěvnost 99,27%	
Bonnie a Clyde	20	68,74%	Klec bláznů	6	100%
Děj se co děj	23	74,42%	Company	21	100%
Hello, Dolly!	30	94,74%	Dracula	14	100%
Kdyby tisíc klarinetů	7	88,77%	Billy Elliot	15	100%
Kočky	26	91,72%	Fun Home	1	100%
Liduschka (Baarová)	2	78,15%	American Idiot	10	100%
Probuzení jara	22	96,02%	Jesus Christ Superstar	29	100%
Sugar (Někdo to rád...)	15	89,61%	Kozí válka	18	95,58%
Viktorka Plzeň	20	74,22%	My Fair Lady	14	99,9%
Zvonokosy	20	83,88%	muzikálové koncerty	6	100%

Přebíral jsem soubor v situaci, kdy návštěvnost inscenací celkem uspokojivě překračovala 80 %. V posledním roce mého působení se již přibližuje ke 100 %, přestože obchodní systém plzeňského divadla je nastavený pouze na tříměsíční předstih a nemůže se nějak významně věnovat speciálně nabídce muzikálů, ale soustředí se souběžně, ne-li intenzivněji na další tři soubory divadla.

Nárůst návštěvnosti byl zřetelný již před pandemií covidu-19, přes citelný útlum jsme se brzy vrátili ke stoupajícímu trendu:

v roce 2017		88,39%
v roce 2018		91,97%
v roce 2019		97,79%
v roce 2023		95,20%
v roce 2024		99,27%
v roce 2025	leden	99,28%
	únor	100%
	březen	99,88%
	duben	99,81%
	květen	99,96%

Otevřenost divadla, jak já ji vnímám, by se dala zjednodušeně vyjádřit větou: „Milí diváci, nepřicházíte do NAŠEHO divadla, přicházíte do VAŠEHO divadla“. K vybudování takového dojmu slouží snahy o návaznost jednotlivých aktivit, přátelskost a vstřícnost, které jsou v protikladu k projektovému (stagionovému) chápání této scény. Rétorika divadla by měla stavět na dostupnosti a zpřístupnění budovy a proklamovat širokou nabídku různorodých kulturních zážitků.

Nejsem stoupencem tvorby zavazujícího předplatného v tomto druhu divadla. Jisté klady snad může pro diváky mít vytvoření případných balíčků. Pravidelní nebo dokonce takřka **kmenoví diváci** by však měli mít šanci získat jisté výhody z opakovaných návštěv, které je za jejich přízeň nějak odmění.

Mnohem účinnější než jakékoli slevování z cen vstupného, se mi po zkušenostech jeví nabídka mimořádných zážitků, jakými jsou zprostředkování osobního setkávání s herci, zpřístupnění divadelních zkoušek atd. Užitečným tedy shledávám iniciování vzniku **Klubu diváků**, který svým členům za pravidelnost a četnost návštěv přináší neobvyklé výhody, **Klubu mecenášů**, který za významného finančního efektu pro divadlo nabídne svým členům pocit sounáležitosti a společenské výjimečnosti, či **Fanklubu** s citelnými bonusy osobnějších vazeb s umělci.

b) Mladí diváci (budoucnost)

Specifickou cílovou skupinou, které je nutné věnovat mimořádnou péči, jsou děti a mládež. Každou návštěvou naší instituce se v nich rozvíjí znalosti o kultuře a názor na její nezbytnost v budoucnosti i další související estetické a etické kompetence. Navrhuji rozvíjet potenciál vztahu dětského diváka k HDK. Je třeba vyvinout formu **systematické komunikace s pedagogy** a přesně zacílit a zdůvodnit konkrétní návštěvu konkrétního představení pro děti. Naším cílem obecně by mělo být nejen bavit, ale i vzdělávat a vychovávat.

Po několika úspěšných setkáních s muzikálem se naši dětské diváky pomalu ohlíží po další nabídce a zcela plynule s průběhem dospívání dozrávají k náročnějšímu repertoáru. Mým záměrem proto bude zabránit produkci v jakékoli formě nízké umělecké nebo výchovné úrovně, aby vždy docházelo pouze k pozitivním zkušenostem a HDK si postupně vychovalo generaci příznivců. Budu se v tomto směru pečlivě věnovat dramaturgii a produkci především Malé scény.

c) Tradice a archiv HDK (minulost)

V úvodu jsem zmínil historickou důležitost karlínského divadla jakožto zábavní instituce. Pro zdravý progresivní vývoj je podle mého názoru vždy důležité a přínosné hledat pevnou oporu v základech a mít možnost nahlédnout do minulosti. **Zpracovávat a využívat bohatý archiv** je jeden z důležitých úkolů, který učiní divadlo výjimečnějším.

Budu usilovat, aby se archiv HDK stal, kromě vítaného zdroje poučení (nabízí se oboustranně přínosná spolupráce se studenty divadelně-vědních oborů) či inspirace pro

zcela současnou produkci, také základem pro tvorbu výstav, specializovaných akcí/pořadů a publikací. V historických pramenech najdeme mnoho příležitostí k oslavám, které mohou vyvrcholit slavnostním galakonzertem. V letošním roce by se tak například nabízel koncert k 80 letům od vzniku Hudebního divadla v Karlíně, v roce 2028 pak připomínka 80 let od uvedení prvního muzikálu u nás. Mimořádně důležitý bude archiv pro oslavy, kterými chci **v roce 2031** upozornit na **150 let existence karlínské divadelní budovy**.

d) Marketing a prodej

Pro úspěšnou orientaci v názorech a přáních potencionálních diváků je třeba provádět pravidelný nezávislý externí průzkum divácké spokojenosti přibližně 2x ročně. Z výstupů se lze inspirovat pro správné zacílení marketingu. Reklama musí jednoduše při vši své rozmanitosti a nápaditosti dodržovat konkrétně stanovený jednotný koncept, který podpoří vznik tradice značky, a tedy záruky jisté kvality. Paralelní využívání všech dostupných reklamních kanálů (tisk, televize, sociální sítě, velkoplošná reklama, vlastní časopis, flash mob, soutěž atd.) tedy nevylučuje specifikaci, ale vyžaduje koordinaci.

Každá nová iniciativa vyžaduje **vyvinutí vlastní marketingové strategie** na míru.

V tomto výsostně kreativním oboru je zapotřebí komplexní spolupráce a invence co možná největšího množství zaangażovaných činitelů. Marketingu divadla by měly být věnovány speciální porady.

Stejně tak bych podpořil rozvoj rozličných způsobů prodeje (hromadné objednávky, smluvní prodejci, vlastní pokladna, mimořádné prodejní akce, mobilní stánek), které budou ovšem vždy zodpovědně centrálně řízené.

Prověřím, jestli se prostor budovy dá zpřístupnit k nadstandardně vstřícným kontaktům s veřejností. Především bych usiloval o zřízení **zákaznického centra**, které by posílilo funkci pokladny pro veřejnost a nabízelo další služby jako věrnostní programy, prodej reklamních předmětů, nabídku vzdělávacích produktů, ale především by osobním kontaktem a lidským přístupem pečovalo o přízeň přátel divadla. Pochopitelně je třeba věnovat úsilí rozvoji prodeje a P. R

III.3 KOOPERACE

- hostování domácích i zahraničních scén, koprodukce
- kontakt s uměleckým školstvím
- další možnosti otevření prostoru pro spolupráci

a) Koprodukce

Za žádoucí považuji navázání kontaktů a rozšíření spolupráce se zahraničními uměleckými osobnostmi a snad i divadelními produkcemi, které by mohly obohatit náš muzikálový prostor.

Každopádně je zpočátku třeba obnovit vazby alespoň **s ostatními českými divadly** a hledat možnosti spolupráce, možná i nějakou formu spolupořádání brněnské muzikálové přehlídky Dokořán. Přinejmenším by upevnění významu HDK prospělo umožnění hostování mimopražských scén, jakožto prezentace jejich tvorby a vítané spolupráce mezi regiony, nebo pravidelné setkávání a konání diskuzního fóra zástupců divadel.

Důležitou otázkou je případná **koprodukce** s jiným divadlem při přípravách nové inscenace z hlediska ekonomického. Nabízí se možnost strategického plánování repertoáru s případnou úspornou výměnou dekorací a kostýmů nebo tvorba společné inscenace schopné života střídavě ve dvou divadlech.

b) Umělecké školy

Po vlastních mnoholetých studentských zkušenostech si troufám tvrdit, že to hlavní, co schází studentům uměleckých škol, je styk s realitou. Po ukončení studia těžce nacházejí okamžité uplatnění, orientace v oboru a konfrontace s praxí pro ně bývá často bolestná. Projekty, které jsme v Plzni uskutečnili za vydatného přispění studentů, byly tedy oboustranně inspirující a přínosné. Nehledě na ekonomický aspekt, když je pro studenty aktivní spolupráce důležitější než jakákoli finanční motivace. Ve **spolupráci s uměleckými školami** tak lze vychovávat své budoucí inscenátory a interprety. Stejně účelné a přínosné by mohlo být zapojení studentů produkce do oblasti obchodu a P. R., či studentů teorie a kritiky do reflexe uměleckého dění.

c) Děti a mládež

Děti jsou budoucností divadla, ať jako budoucí diváci, které si musíme od počátků hýčkat správnou volbou vhodných představení, jejichž tvorbou je třeba se pečlivě zabývat (jak jsem zmiňoval již výše), nebo jako budoucí interpreti, které si můžeme (či musíme?) vychovat. V každém případě je nutné **rozvíjet jejich potenciál** a budovat znalosti o kultuře.

Chtěl bych navázat na zkušenosti s úspěchy Muzikálového studia DJKT, které jsem založil po nástupu do funkce šéfa souboru v Plzni. Ukázalo se totiž, že dětský herec je v mnoha muzikálových inscenacích klíčový. Nejmarkantnějším dokladem nezbytnosti takového studia byl zcela mimořádný ohlas inscenace muzikálu *Billy Elliot*, kterému nutně předcházelo půlroční období příprav a tréninků hlavních představitelů dětských rolí (inscenace dosáhla v regionálním divadle repertoárového druhu rekordních 100 repríz za 5 let uvádění, vč. dvou let pandemie koronaviru, které bohužel zabránilo větší reprízovosti. Pro pětiletý provoz bylo potřeba vychovat 3 dvojice představitelů hlavních chlapeckých rolí a na čtyři desítky děvčat do dětské company). Mnozí absolventi našich učebních programů se pochopitelně vydali na dráhu herců nástupem na konzervatoř. Po devíti letech existence Muzikálového studia DJKT se někteří jeho bývalí žáci dokonce začínají začleňovat do nových inscenací jako profesně připravení interpreti dospělých postav.

Vím o existenci dětského studia Múzy, které je nějakým způsobem vzdáleně organizačně spjato s HDK, přesto bych však věnoval větší péči jeho struktuře, a především možnostem následného **seriózního uplatnění** jeho žáků ve „velkých“ inscenacích divadla.

III.4 KULTURNÍ CENTRUM

- maximální možné využití možností budovy
- vytvoření Ateliéru HDK
- dostupnost divadla (v návaznosti na strategie hl. m. Prahy)

a) Využití budovy

HDK má svoji budovu využívat na maximum a stát se kulturním centrem ve svém oboru nejen v hlavním městě, ale v celostátním měřítku.

Praha je městem s bohatou kulturní sférou. Takové šance je záhodno využít, protože jakákoli spolupráce může být obohacující a pro metropolitní divadelní scénu velmi výhodná. Ať se bude jednat o **výtvarné umění** (možnost spolupořádání výstav), **literaturu** (návaznost našich inscenací a akcí na Městskou knihovnu), **nezřízované kulturní projekty**, které by zasluhovaly podporu (mladé zábavně-hudební spolky, malé kabarety, hudební či divadelní uskupení na hranicích žánrů), začínající **autory**, či **odborníky**, Hudební divadlo v Karlíně by jim mělo otevřít svou náruč.

Vynikajícím divadelním prostorem je **Malá scéna HDK**, kterou se v roce 2021 podařilo otevřít a kde lze nabízet pestré palety různých produkcí a mimořádných akcí. Zcela po právu sem míří malí diváci školních představení, mají zde své místo inscenace komorních muzikálů nebo děl na hranicích žánrů. Jistě by měla Malá scéna být dějištěm uměleckých soutěží, školních festivalů a dětských přehlídek. Do prostor Malé scény by se daly umístit mistrovské lekce zpěvu, přednášky, workshopy jakýchkoli divadelních disciplín či soutěže, z nichž by opět vzešli příští spolupracovníci. Zjednodušeně řečeno by mohl vzniknout **Ateliér HDK** s dalším využitím a ještě širším dosahem. Dohled nad Ateliérem by měl mít specializovaný divadelní lektor (viz dále).

Stejně inspirativní je poněkud pozapomenutý sklepní sálek, dříve sídlo divadla Semafor, který po rekonstrukci nese název Music Club a snad je provozován nájemníkem restauračních prostor. Zasloužil by častěji zpřístupnit, opět propojit s provozem divadla (třeba i pod dávným názvem **Karlínek**) a oživit dalšími drobnými produkcemi, např. autorským čtením nových muzikálových děl, účinkováním různých divadelních uskupení

kabaretního druhu (Calambour aj.), ideálně pak pravidelnými recitáty hereckých a pěveckých osobností. Uvažoval bych i o malé inscenaci muzikálu v angličtině, kterým bychom mohli cíleně oslovit zahraniční návštěvníky i anglofonní obyvatele Prahy.

Budova Hudebního divadla v Karlíně by měla ožít ještě dalšími mimorepertoárovými akcemi, výstavami a setkáními všeho druhu, aby dala o sobě vědět, že je otevřená a že je více než vhodná k návštěvě, nejlépe opakované. Přesto základním těžištěm úspěšné existence divadla musí zůstat **produkce těch nejpřitažlivějších zážitků** – umělecky kvalitních inscenací.

b) Dostupnost

Za důležité považuji také nutnost soustředit se na dostupnost divadla v obou významech tohoto slova.

Přes finanční náročnost vzniku a provozu muzikálové produkce musíme mít stále na zřeteli naše poslání dbát o její cenovou **dosažitelnost**, aby mohla být zprostředkována občanům. V koncepčním materiálu Kulturní politika hlavního města Prahy 22+ se uvádí: „Dostupnost kultury má být zajištěna pro všechny ekonomické a sociální skupiny obyvatel stejně jako pro občany se specifickými potřebami. Věk, zdravotní stav, ekonomický či sociální status, gender, politický názor či národnost nemají nikoho vylučovat z účasti na kultuře.“ S tímto zadáním se zcela ztotožňuji a cenovou strategii se pokusím dále tvarovat s tímto ohledem.

Dostupností divadla jiného druhu pak míním aktivní **komunikaci prostoru s občany**. Velkou pozornost, zejména v souvislosti s plánovanou výstavbou v okolí Florence, je třeba věnovat vývoji územního plánování a celkové infrastruktury města, aby byla zachována, případně rozšířena fyzická dostupnost divadla. V tomto aspektu je ovšem třeba ve vztahu se zřizovatelem promýšlet a plánovat další možné ideje přispívající ke zvýraznění atraktivity a přístupnosti lokality, resp. v důsledku k propojení občanů s městem.

IV. PERSONÁLNÍ STRUKTURA

- limit zaměstnanců, vytvoření a zánik některých pracovních pozic
- restrukturalizace organizační struktury
- zřízení Umělecké rady HDK

Jsem přesvědčen, že řídit divadlo znamená především vést lidi. Rozhodovat o jejich práci, zadávat úkoly a trvat si na jejich splnění, hledat kompromisy a řešit krizové momenty za soustavné kontroly ekonomické situace. Veškerá naše činnost ale musí směřovat k hlavnímu cíli – aby efektivně a spolehlivě fungovalo divadlo plné zážitků a hudby.

Jsem si vědom základního zadání správného hospodaření: hledat a nacházet možnosti úspory nákladů. Budu proto analyzovat a zkoumat všechna pro a proti mzdových a honorářových výdajů. V současnosti je podle dostupných zdrojů **limit počtu interních zaměstnanců** (105) naplněn pouze z 84 %. Je otázkou k pozdějšímu posouzení, zda by takto generovaná úspora (téměř 2 mil. korun z prostředků na platy) efektivněji nevyvážila tím vzniklé externí náklady.

Na základě vlastních zkušeností z předchozího působiště **nepovažuji za relevantní** letitý argument nevyužití úvazků s odůvodněním, že se dlouhodobě nedaří obsadit vypsaná místa vhodnými zaměstnanci. Je s podivem, že tak významná kulturní instituce od roku 2021 funguje například bez **dramaturga**.

Pro správné vedení divadla je zcela nezbytný tým kvalitních spolupracovníků – konkrétní jména případně sdělím při osobním pohovoru.

Organizační struktura instituce

Ve stávající struktuře HDK navrhuji několik drobných změn:

Některé kompetence ředitele prozatím přebírá tzv. **umělecký ředitel**. Pokud se však ředitel umělecké instituce – divadla může opřít v technických otázkách o práci technického ředitele, v dalších oblastech o jiné specialisty, a umělecké otázky může být

schopen zastat sám, jeví se mi v tomto případě funkce výslovně uměleckého ředitele nadbytečnou a jeho úvazek bych proto zrušil.

V současnosti divadlo pracuje s externím **tajemníkem uměleckého provozu**, který však musí kontinuálně zastávat organizační činnost související s plánováním všech akcí, zkoušek a představení a zprostředkovávat potřebný neustálý kontakt mezi vedením divadla a hostujícími umělci. Navrhuji, aby byl zřízen interní úvazek.

Současný stav 2 míst členů company (z toho obsazen 1 úvazek) a 1 místa členů orchestru (v tomto případě „zástupce koncertního mistra“) neřeší ani případný nouzový stav, kdy je třeba urychlený zásah pro uskutečnění ohroženého představení, ani netvoří nějaké zdravé jádro, které upevní stabilitu instituce. Početně by totiž takové bezpečnostní a výkonné jádro interní company mělo dosahovat alespoň tří až čtyř párů členů, aby bylo funkční. Stávající umělecký sektor by tedy logicky mohl být s výjimkou inspicienta, nápovědy a korepetitorů (jiná otázka je, zda by neměli být vedeni zároveň i pro Malou scénu HDK) v zásadě externí. Je jen pochopitelné, že v průběhu času došlo k omezování počtu uměleckých úvazků od dřívějších dob existence stálého uměleckého souboru až po současnost, poněvadž charakter práce v muzikálovém divadle je skutečně založen na specifických, zcela nepravidelných úkolech, které nezajistí stálé pracovní vytížení každého takového zaměstnance. S fenoménem **loajálních stálých externích hostů** jako jakéhosi pomyslného stálého souboru jsem se setkal v Divadle na Fidlovačce, kde fungoval ekonomicky výhodně a při správném zacházení ze strany vedení divadla zároveň umělecky soudržně.

Pro dobře fungující muzikálový provoz se mi osvědčilo zřízení ve stávajícím uměleckém sektoru chybějících míst pro **tanečního pedagoga** a **sbormistra**, jejichž kontrolní přítomnost na reprízách a případné přidání zkoušky garantují divadlu trvalou kondici inscenací (v zahraničí běžná praxe z titulu pozice asistentů režie a choreografie). Pro kvalitativní vývoj instituce je však vhodné uvažovat např. o zavedení přidáných tréninkových lekcí.

Budu usilovat o angažování výjimečné osobnosti na místo **hlavního dirigenta**, jenž by mohl být, dle charakteru hudebně-zábavného druhu divadla, ve výsledku jedním z hlavních tvůrců celkové úrovně a obrazu HDK. Snaha o zvyšování kondice místního

ansámbly by totiž měla zahrnovat soustavnou péči o zdokonalování ve všech profesních dovednostech. Je-li výkon umělců v muzikálu stejnou měrou složen z herectví, zpěvu a tance, měly by se tyto disciplíny pěstovat pod odborným dohledem. Výsledek se odrazí v energii každého představení.

Ekonom HDK je v současnosti veden jako externí spolupracovník. Po seznámení s chodem divadla vyhodnotím, zda a jaké dopady na běžný provoz má neexistence interního ekonomického náměstka, či naopak jaké výhody dosavadní praxe přináší. Ke zvážení bude, jestli je pro běžný provoz dohled vlastních účetní dostačující.

V obchodním oddělení by zřejmě mělo dojít k částečné restrukturalizaci. **Pracovník vztahů k veřejnosti** je v současné struktuře odtržen od obchodního oddělení divadla. Mám za to, že marketingové strategie, produkce merchandisingu, televizní, rozhlasové, internetové a jiné audiovizuální zviditelňování instituce je komplexním odvětvím (viz kapitola Marketing a prodej), které v současné době prochází dynamickým vývojem. Kompetence jednotlivých pracovníků by měly být nově specifikované, byť úzce provázané, a měly by být všechny řízeny centrálně, tedy v tomto případě obchodním ředitelem.

Ve Statutu HDK je jedním z důležitých předmětů činnosti tzv. kulturně výchovná činnost, navrhuji proto zřízení místa **divadelního lektora**, který by byl podřízen dramaturgovi a který by zajišťoval a zaštiťoval v tomto bodu zmíněné aktivity (pořádání workshopů, přednášek, besed, výstav atd.) a aktivně vyhledával kontakt se školami a spolupracoval s pedagogy dle výše zmíněné strategie.

Umělecká rada Hudebního divadla v Karlíně

Nad rámec současné struktury bych usiloval (ve shodě s žádoucím uměleckým diskursem a vítanou každoroční evaluací instituce) o zřízení poradního orgánu ředitele – externí čestné **Umělecké rady Hudebního divadla v Karlíně**, složené z respektovaných osobností, která by pravidelným dohledem dbala o udržování profesních kvalit, a i navenek by přispěla k jeho hodnotovému růstu.

Plánovaná prvotní úprava stávající personální struktury organizace:

ŘEDITEL		1	
šéfdiřitel	dramaturg	1	asistent řed.
	div. lektor	1	
	produkční	1	
um. tajemník	vedoucí MS	1	ekonom. ředitel
	produktce MS	1	
	solisté MS	ex	
	orchestr MS	ex	
	ostatní umělci	ex	
	muškatlové kurzy		
	korepetice	2	
	solisté	ex	
	company	ex	
	orchestr	ex	
obchodní ředitel	obchodní referent	3	technický ředitel
	prac. vztahů k veřej.	1	
	ref. zák. centra	1	
	pokladni	2	
	inspektor hledistě	1	
	zástupce inspektora	dpc	
	šatnařky	3	
	uvaděčky	dpp	
hlavní účetní	personalista	1	energetik
	fin. účetní	1	
	účetní, pokladna	1	
	mzdová	1	
mistr jeviště	zúč. MU	1	stavěč
	staveč	12	
	strojník	3	
	ved. osv.	1	
	osv	6	
	maskerka	1	
	vlásenkařka	1	
	ved. gard/krejčová	1	
	garderobiérka	5	
	ved. krejčovny	1	
mistr podbory/m	zvučák, el.	1	stavitel
	kustod	0,5	
	portý, vedoucí	0,5	
	stavitel		
	vlásenkařky		
	garderobiérka		
	zvučák		
	kustod		
	ostatní um. výpomoc		

V. FINANCE A HOSPODAŘENÍ

- výše příspěvku zřizovatele
- technické vybavení budovy
- udržitelná instituce
- snahy o finanční spolupráce, mecenášský program, sponzoring

Hudební divadlo v Karlíně je příspěvkovou organizací hlavního města Prahy a jako takové je dominantně závislé na výši příspěvku přiděleného zřizovatelem.

Výše příspěvku od zřizovatele (která v roce 2024 činila 83,721 mil. Kč) je podle mého názoru v současné ekonomické situaci naší země dostatečná, a to při uvážlivém hospodaření a hledání dalších možností finančně výhodné spolupráce. Výše vstupného musí být i nadále poměrově srovnatelná s podobnými institucemi v Evropě, ale zároveň dosažitelná pro českého diváka, především občany Prahy, pro které je Hudební divadlo v Karlíně přednostně zřizováno a má jim na rozdíl od soukromých scén poskytovat dostupnou kulturu nejvyšší možné úrovně. Nelze začít šetřit na kvalitě výpravy inscenací nebo honorářích umělců – to by se přímo odrazilo ve snižování úrovně nabízené služby a následně v pochopitelném upadání zájmu návštěvníků, což by nakonec mělo i fatální ekonomický dopad.

Po velmi zevrubné analýze se domnívám, že zhruba polovina přiznaného příspěvku (jelikož druhá polovina připadne na úhradu mezd zaměstnanců) hladce umožní ročně uvedení **dvou** nových muzikálových titulů pro velkou scénu a **tří – čtyř** pro Malou scénu při kontinuálním zabezpečení běžného provozu. Taková četnost se mi s ohledem na stávající kondici HDK zdá být ideální pro počáteční období. Další plánované projekty (festivally, hostování, výstavy, koncerty) by se musely podřídit aktuálnímu ekonomickému stavu instituce.

Muzikál je svou technologickou, světelnou a zvukovou náročností opravdu na špičce všech divadelních druhů a bez odpovídající technické podpory by bylo velmi těžké uskutečňovat očekávané jevištní zázraky. Nové světelné a zvukové **technické vybavení** HDK je tedy třeba odpovídajícím způsobem beze zbytku využívat a následně dbát o průběžné začleňování dostupných inovací, aby byly další investice organicky rozložené v

čase, divadlo nestárlo a nevyžadovalo za čas příliš velké náklady. Podstatnou a jistě nákladnou kapitolou bude plánování žádoucí modernizace jevištních technologií.

Je zapotřebí včas aktualizovat plán investic tak, aby provoz divadla vycházel vstříc i nejmodernějším ekologickým nárokům. V tomto aspektu bude třeba také usilovat o maximální možnou **udržitelnost instituce** postupy re-use (tedy opětovné využívání dříve použitého vybavení, scénických prvků, kostýmů).

Samozřejmě předpokládám, že bych měl později větší prostor pro zkoumání pravidelných i mimořádných výdajů organizace, než jaký mám k dispozici z dostupných výročních zpráv, a v hospodaření a konkrétním stavu technického vybavení bych se tak mohl mnohem lépe zorientovat a navrhnout konkrétní opatření.

Pochopitelně by bylo třeba vedle co nejvyšší tržebnosti (prodejnosti vstupenek na jednotlivá představení a další projekty) nadále usilovat také o výnosy z lukrativních **pronájmů**. Reprezentativní budova HDK s moderním zázemím je samozřejmě ideálním prostorem pro pořádání těch nejprestižnějších společenských akcí (udělování cen, televizní přenosy výročních koncertů apod.), tam bych především směřoval její komerční využití.

Po patřičných konzultacích se zřizovatelem o vhodnosti je zajisté třeba usilovat o dosažení jakékoli formy finanční spoluúčasti na provozu divadla. Jistě se již objevila nebo brzy objeví nějaká možnost **vícezdrojového financování**. V malé míře se jistě také dá počítat s určitým zájmem o výše zmíněný status divadelního mecenáše, v každém případě bych ale v zájmu dalšího markantního růstu instituce usiloval o vyhledání dosud chybějícího přesvědčivého, spolehlivého **generálního partnera**, který by byl ochoten finančně podporovat českou kulturu a podepřel tak snahy zřizovatele. Myslím, že by největší české muzikálové divadlo s celostátním dosahem takového sponzora zasluhovalo.

V tomto bodě připomínám možnosti již zmíněné koprodukce s jinými divadly (českými, případně i zahraničními), které by mohly mít významný finančně úsporný efekt buď na bázi spolupráce na společné inscenaci, či vzájemné výměny dekorací a/nebo kostýmní výpravy.

Především je nutné dbát o udržení vysokého standardu vykazované finanční **soběstačnosti** divadla, plynoucí z úspěšného provozu.

VI. ZAHRANIČNÍ AKTIVITY

- vzory zahraničních inscenací
- spolupráce se zahraničními inscenátory
- hostující umělci, zájezdové výměny, mezinárodní komunikace

Kontakt se zahraničím je mimořádně prospěšný. V základu je nutné si častým sledováním zahraničních špičkových muzikálových produkcí udržovat povědomí o nových trendech a zvyšovat tím nároky na vlastní tvorbu. Ambicí Hudebního divadla v Karlíně by mělo být postupně se zařadit mezi významné evropské muzikálové domy.

Setkal jsem se ve své praxi s několika uměleckými osobnostmi, jejichž vliv na vznik inscenace či nových inscenačních zvyklostí obecně byl velmi obohacující. Mým cílem je zintenzivnit spolupráci s **renomovanými zahraničními tvůrci**. Každý nový impuls je poučný. Vzdělávání tohoto druhu může být umocněno pořádáním workshopů či přednášek, jejichž prostřednictvím mohou naši spolupracovníci ještě důsledněji předávat své zkušenosti.

Zatím ne zcela běžnou praxí je hostování zahraničních umělců na českých jevištích. V muzikálovém oboru se mi však uspořádání koncertu nebo jiného sólového projektu jeví jako naprosto reálné. V další fázi je možné vyvinout úsilí o uskutečnění provedení zahraniční inscenace u nás. Souběžná snaha by měla být vyvinuta k uspořádání **výjezdu karlínské produkce** na zájezdová představení a tím k zahraniční prezentaci dalekosáhlejšího dopadu. Mezinárodní komunikace nejen s umělci, ale i se zahraničním tiskem napomůže soustředění pozornosti na HDK a hlavní město Prahu. Cílem je dostat se na zahraniční muzikálovou mapu a třeba i přilákat nový okruh potenciálních diváků.

VII. POSTUP A CÍL

- fáze zamýšleného rozvoje divadla (zatraktivňování stávajícího provozu, přípravy nových inscenací, udržení trendu)
- výsledná vize HDK jako vůdčího hráče české muzikálové produkce

TŘI FÁZE CESTY K ÚSPĚCHU

Jak jsem již naznačil, vycházím ze své dosavadní praxe a zejména z vlastních zkušeností v předchozím působišti. Věřím, že mé postupy, které se ukázaly být vysoce efektivní a funkční, by byly i v Hudebním divadle v Karlíně stejně úspěšné.

V první fázi je třeba **zatraktivňovat stávající provoz**. Nestačí se spokojit s inscenací, delší dobu uváděnou na repertoáru, jako hotovým produktem. V divákovi se dá vybudovat pocit, že pokud nepřijde znovu do divadla, o něco výjimečného nebo důležitého přichází. A tak se mohou reprízy zavedených muzikálů zpestřit nečekaným hostem, autogramiádou, zadáním specifického dress codu, nebo výjimečně vyhlášením zvláštního charakteru představení, např. „sing along“, kdy je divákům povoleno zpívat. Lze vzbudit závislost i na zdánlivě bezvýznamném prodejním reklamním produktu. Zkrátka v první fázi je třeba prověřit potenciál živých inscenací a strhnout pozornost.

Druhá fáze znamená už dlouhodobější, mnohohrstevnatou práci na **premiérách nových inscenací**, které musí být vždy něčím výjimečné, výrazné. Nemyslím, že je v našich krajích nedostatek kvalitních tvůrců, je třeba se dál pokoušet objevovat inspirativní zapálené výtvarníky, dát příležitost k rozvoji nových choreografů s inovativním přístupem, především však je třeba stále neopakovat oslovování režisérů, kteří vyprodukovali sporné inscenace minulosti.

Velmi úspěšné bývají mimořádné **exkluzivní koncertní projekty**. Vítané jsou průřezy repertoárem nebo výroční koncerty. Stále je třeba inovovat, překvapovat a ozvlášťňovat, aby se návštěva divadla nestala stereotypní. Nemám přitom na mysli porušování tradic, ale naopak vytváření nových a jejich další důsledné dodržování.

Práce s hracím plánem by měla naznačovat, že divadlo netrvá věčně a nabídka repríz bude po určité době uvádění vzácná. Je jistě z pohledu největšího diváckého zájmu

bezpečné nasazovat termíny jedné páteční reprízy a dvojitych repríz na oba víkendové dny, viděl bych však možnost v rozšíření hracího týdne s možností přidání dalších termínů.

Třetí fáze úspěšné změny k lepším zítřkům je nejtěžší. Dynamický **trend dlouhodobě udržet** a posléze obhajitelně prosadit i riskantní experimentální počiny.

VIII. ZÁVĚREM

Pro výkon funkce ředitele HDK nabízím své osobní dlouhodobé zkušenosti s rozvojem české muzikálové scény. Za mého dlouholetého působení byl soubor muzikálu DJKT v nezávislém průzkumu názorů obyvatel na kulturní vyžití v plzeňském regionu vyhodnocen jako nejatraktivnější kulturní zařízení nabízející špičkové umělecké produkce (*zdroj: Centrum pro komunitní práci*).

S ohledem na výstupy z letošního Kulatého stolu brněnské celostátní přehlídky Dokořán, kde opakovaně zaznělo zpochybňování renomé HDK, a opakujícími se výhradami k činnosti divadla v tisku (z poslední doby např.: „...divadlo, které už po léta trpí krizí identity a už jen málokdy se o něm hovoří jako o přední české muzikálové scéně...“ Mišovic, Divadelní noviny 5/2025); „...Hudební divadlo v Karlíně v posledních pár letech nevzkvétá a ambice jeho současného vedení byly již naplněny a vyčerpány“ Sladký, www.muzikal-opereta.cz), **je mým cílem využít potenciál dosavadní činnosti HDK a rozvíjet a posouvat ji dále.** Věřím, že se mi podaří rozšířit diváckou i partnerskou základnu a zvýšit renomé divadla nejen jako suverénní české muzikálové scény, ale i jako mnohostranné kulturní instituce.

Čím by se mělo stát Hudební divadlo v Karlíně do roku 2031? Zde je má vize:

- HDK je celostátně respektovanou muzikálovou scénou s mezinárodním renomé a vazbami v rámci středoevropského prostoru
- HDK dlouhodobě vykazuje respektovanou dramaturgii širokého druhového i žánrového rozpětí a vysokou inscenační kvalitu
- diváci všech věkových skupin se do HDK opakovaně vrací na stejné tituly a se zájmem vyhledávají další uváděné novinky
- budova HDK je otevřeným kulturním centrem, které je vyhledávané i mimo dobu konání představení
- HDK je ideálním místem, kde se divadelníci, odborníci i laická veřejnost setkávají k výměně zkušeností a názorů na muzikál a jeho rozvoj i v širším kontextu hudebního divadla a kultury

- HDK otevírá své brány k hostování významným divadelním souborům a interpretům
- divadlo trvale vykazuje vysokou návštěvnost a uspokojivou míru soběstačnosti
- finance a personální struktura instituce jsou stabilizované

Hudební divadlo v Karlíně má ideální pozici a podmínky, aby se stalo středobodem muzikálového dění v České republice. Nemá být pouze jedním z pražských divadel, kde se „taky hraje muzikál“, ale musí se za podpory zřizovatele – hlavního města Prahy – stát i hlavním hráčem udávajícím trendy. Zkrátka místem, kde se hraje „nejlepší muzikál“.